vaid juhtmõtteid, pole just kerge rahuldada, kuna meie vaimuelu oma kitsapiirilisusele vaatamata siiski on küllalt komplitseeritud ja mitmekesine. Tormi ja tungi ajad, gründertumi romantika on igatahes igal alal läbi, kohanetakse kitsuses ja arvestatakse tõsiasju. Kuid imelik nähis: varem, kui meil suured žestid olid veel võimalikud ja lokkas laiutamine, siis nuriseti ägedalt meie kitsuse ja mannetu argipäevsuse pärast, nüüd aga, kui hädasunnil tõelisusele on jõutud lähemale kui kunagi varem, ei lepita sellega ainult, vaid nähtavasti õpitakse seda ka armastama. Kibe kõikeeitav arvustus on hakanud igatahes taganema ja täiesti tunnustavat suhtumist meie kultuurisaavutistele võib kohata üha sagedamini. Samuti peaks 1933. a. eriti tugevasti ilmsiks tulnud r a h v u s t u n d e tõusugi taga peituma, kui aga see tunne on ehtis, armastust mitte ainult pühapäevase vastu, vaid ka selle vastu, mis on argipäevne ja tööle kohustav.

Selles tahtes tõsiasjadele läheneda ja neid siiski armastada on ühtlasi nii realismi kui ka idealismi. Ja sünteesiga nende kahe vahel, nimetatagu seda praktiliseks idealismiks või idealistlikuks realismiks, võikski vahest tähistada seda mõttesuunda, mida ehk kõige positiivsemana võib välja lugeda 1933. a. kultuurielust.

Tähtsamaid sündmusi 1933.

1.	jaan.	Hakkavad maksma valitsuse dekreedid riigiteenijate palkade vähendamise kohta. — Massilisi vangistamisi Hispaanias.
2.	„	Sõjaväeline mäss Steiermargis, Austrias.
5.	„	End. Ameerika president C. Coolidge †.
8.	„	Mäss Hispaanias.

Eesti kroonika 1933, lk. 98